

LA LLUFA[†]

ALÀ ÉS GRAN

Lesmes dimiteix

A que pensàveu que no ho veuríeu? Doncs ja està. Carlos Lesmes, un ex d'Aznar, ha abandonat els càrrecs de president del CGPJ i del TS (no confondre amb els tiquets d'espera que et donen a les consultes mèdiques).

En un país on no dimiteixen ni els morts, l'abandonament de Lesmes –encara que quatre anys més tard del que manen les lleis– li ha donat una certa aura de progressisme. No en feu ni cas, de progrés el senyor Lesmes no en té res, ni la barba que li queda monàrquica.

assegurant que es veu incapaç de col·laborar en el deteriorament de la justícia. Tot plegat, com a final queda bé, i a ajudat al prestigi del jutge.

Ara bé, ha necessitat quatre anys de safareig per adonar-se del desgavell, ha necessitat la visita del Comissari de Justícia europeu i l'aparició de Joan de la Creu. És massa. En teoria un jutge hauria de tenir com un cinquè o sisè sentit per adonar-se que les orgies a les sales de justícia no ajuden al prestigi d'una institució que, en teoria, hauria de vetllar pels ciutadans, nosaltres sense anar més lluny.

Saludem en tot cas la dimissió de Lesmes i l'acompanyem d'una LLUFA amb punyetes i tot.

Lesmes ha jugat com el que més al gran escàndol del poder judicial a Espanya. El bloqueig de la dreta davant un obligat canvi de cares i sobre tot de tendències, ha estat afavorit, manipulat i, en tot cas, no solucionat pel senyor Lesmes.

Abans de marxar, ha tingut el detall, això sí, de culpabilitzar tant al Govern com al P.P. de l'espectacle judicial espanyol però fins ara sempre ha estat al costat del P.P. per activa, passiva o perifràstica. Abans de marxar, això també, Lesmes apel·la al la seva dignitat moral i professional,

